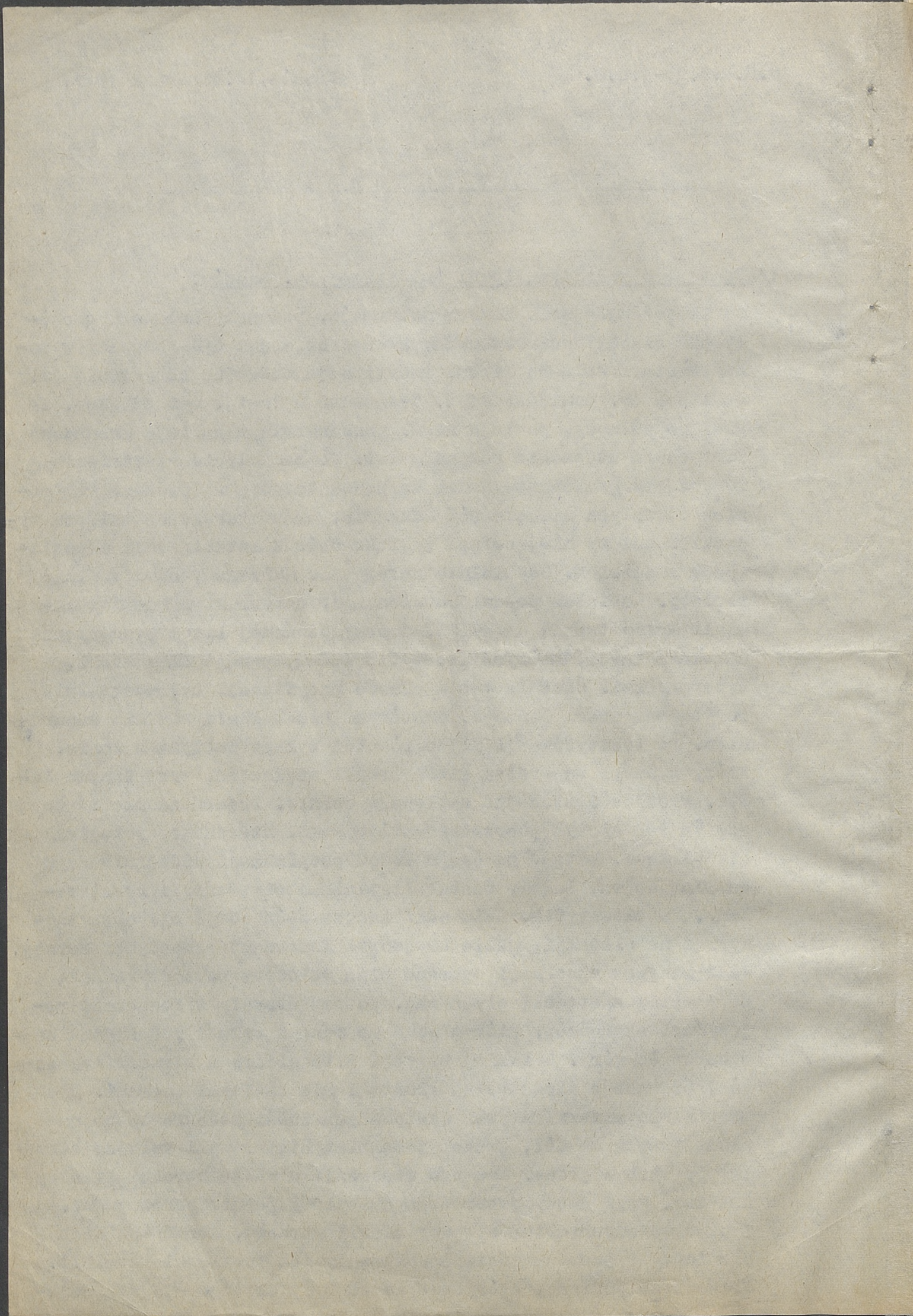

KOMUNIKAT INFORMACYJNY.1/ Jeszcze o pacyfikacji wsi Sułkowice pow. Kraków.

Na skutek nadejścia nowych meldunków, podajemy dalsze szczegóły pacyfikacji wsi Sułkowice, której opis już był podawany w komunikacie z dnia 31 lipca. Pacyfikacja Sułkowic odbyła się dn. 24 lipca 43. pomiędzy godz. 5-tą rano a 16-tą. Już od godz. 2-giej po północy, policja niem. żandarmeria i policja granatowa rozpoczęła otoczenie kordonem wsi. Po zamknięciu pierścienia rozpoczęto grupowanie ludzi na placu targowym. Spędzono wszystkich dorosłych mieszkańców Sułkowic, oraz starsze dzieci, za wyjątkiem księży miejscowych i kilku osób z inteligencji o poglądach endecyjnych. Oddzielnie zgrupowano mężczyzn, a oddzielnie kobiety. Kobiety pozwolono siedzieć, natomiast mężczyźni musieli leżeć twarzą do ziemi. Z przygotowanej listy wyczytywano nazwiska ludzi, których identyfikować były wójt Sułkowiński, Świerczyński. Osobnik ten w czasie pacyfikacji był specjalnie forytowany przez Gestapo, w których cieszył się wielkim uznaniem. Do identyfikacji użyto również byłego sołtyśa Latonia, który z dużym zaparciem sobie broił większości wyczytanych ludzi, wydając o nich jak najlepszą opinie. Trzeba nadmienić że sołtyś ten służył poprzednio swój urząd, nie chcąc wysługiwać się Niemcom. Laton, na samym końcu pacyfikacji widocznie za z dalszą obronę ludzi, został bestialsko skatowany i rozstrzelany. Po zidentyfikowaniu odczytanych osób odbył się operetkowy sąd na plebanji, gdzie urzędował komendant ekspedycji karnej. Jako miejsce egzekucji wybrano plac położony pomiędzy sokołą powieszoną a stodołą plebanską. Do tej stodoły wprowadzane pojedynczo skazańców, którym wiązano ręce z tyłu i podciągano na sznurze do góry. W takiej pozycji bito ofiary w straszliwy sposób, prowadząc śledztwo za bronią i nielegalnymi piętami. Tych bestialsko skatowanych ludzi posegregowano na ziemi twarszą na dół, poczem jeden kat hitlerowski kolejno strzelał do nich w głowę. Kat ten widocznie użył do zbrodni kule dum-dum, gdyż głowy pomordowanych były zupełnie porozrywane. Z pomordowanych ofiar oprawcy scharli ubrania, obrabowali ich z pieniędzy i kosztowności, a dokumenty ich publicznie spalili. Nieszczęśliwe ofiary, których było 26 były do tego stopnia znie-

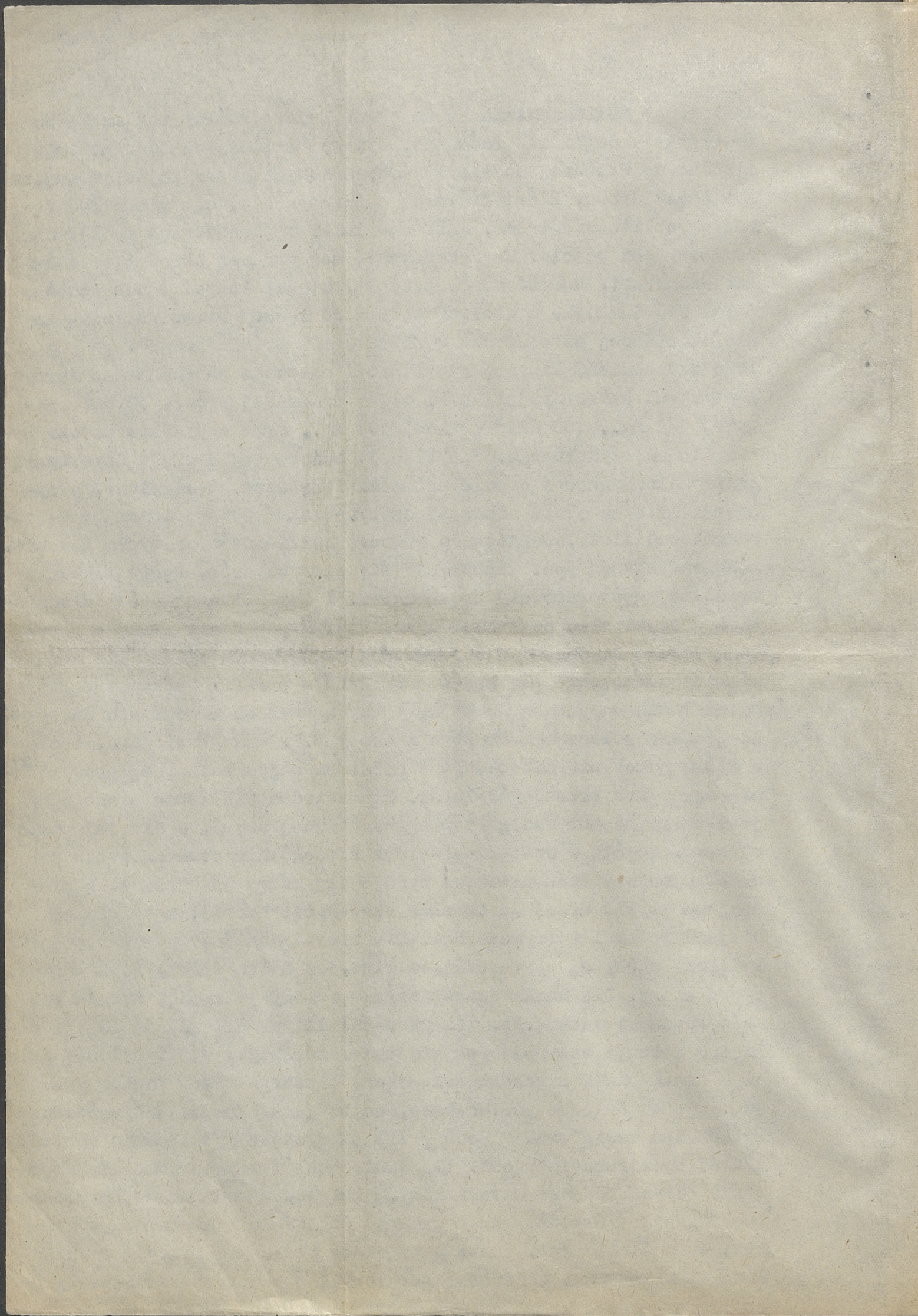

kształcone szarym szarym nie nawet ludzie którzy ich znali po śmierci nie mogli ich rozpoznać. Ofiary bestialstwa niemieckiego złożono we wspólnej mogile w 2-ach warstwach przesypane je wapnem. Mogiła zbiorowa, którą zrównano z terenem znajduje się przed domem w pobliżu cmentarza. Każdy zabronił w jakikolwiek sposób oznaczyć czy też uczcić. Na zakończenie tej ponurej zbrodni przemówił kat niemiecki, komendant ekspedycji, między innymi w ten sposób; " ludność Sułkowie i okolicy będzie wdzięczna niem. policji, za uwolnienie jej od elementu bandyckiego i kryminalnego".

Jako uzupełnienie krwawej pacyfikacji nałożono na Sułkowie karne kontyngent który wynosi; 5 l. mleka od każdej krowy, 30 świń powyżej 100 kg., 100 świń poniżej 100 kg., oraz wszystkie sztuki bydła nie kulezykowanego. Pacyfikacja objęła także część Harbutowie gdzie zamordowano w czasie ucieczki Twardosza. Wywieziono, przypuszczalnie do obozu około 63 osoby. - Fakt posiadania przez Gestapo gotowej listy, świadczą o rotocie konfidentów na tymże terenie. Również dającym jest zachowanie się pewnych osób, które zupełnie wyraźnie współpracowały z okupantem. I tak kilku chłopów Sułkowiekich wyszukiwano po lasach tych, którym udało się zbiec z obrębu objętego kordonem policji. Bardziej podejrzany wydaje się nam również zachowanie się księdza Smiecha z parafii Sułkowie, który wyraził się do pewnego chłopca, " czy w Rudniku chłopci nie otrzymali jeszcze polecenia schwytania osoby B.". Jak nam wiadomo, osoba o którą pytał się Smiech, jest oficerem wojsk polskich i powszechnie szanowaną przez ogół ludzi. Dla księdza widocznie miarodajnym jest tylko zapatrywanie ideologiczne danej osoby, a nie jej wartości etyczne. Wogóle w ostatnich dniach szczególnie podczas wielu pacyfikacji rola duchowieństwa wydaje się mocno podejrzana. W plebanjach zwykle urzędują komenda ekspedycji karnej, a księża są niejako pewnymi informatorami. Dla niejednych księża zapatrywania lewicowe osób, są wystarczającą winą, za którą według nich powinni być ukarani. Dla innych księża sprawa obrony polskości wydaje się mało znaczącą rzeczą. Np. wikary z parafii w Kalwarii na lekcji religii, z racji odbywającej się tam rekolekcji, wypytywał się dzieci o osobę znaną z ucieczki, ale o zapatrywaniach lewicowych. Kiedy jedno dziecko powiedziało, że to jest "komunista", wówczas ksiądz ten powiedział " dość - już mi wystarczy " czyniąc sobie jakieś podejrzane zapiski. Dla jakich celów ksiądz ten, czynił zapiski dotychczas nie ustaliliśmy. W związku z aresztowaniem podczas pacyfikacji w Harbutowicach prawego człowieka Twardosza, podawany jest ogólnie nast. fakt; 3 tygodnie przed pacyfikacją w Sułkowiecach, w Rudniku, listonosz Bartkowiak z poczty Sułkowiece, wyra-

ził się że, " należy wykończyć Twardosza w Harbutowicach". Bartkowiak, o ile nam wiadomo był członkiem Z.W.Z. a obecnie należy do organizacji wojskowej. Kto doniósł do policji Twardosza, na skutek czego ten został umieszczony na liście, o tym trudno się dowiedzieć, ale w każdym razie słowa Bartkowiaka, mają swoją wymowę. Również, mocno podejrzaną rolę spełnia na tymże terenie Franciszek Zajda z Rudnika, obecnie ma być VD. Raz jadąc furmanką, wskazywał policjantowi niemieckiemu nazwiska osób, które zajmują się sprawami politycznymi. Mimo że został już ostrzeżony, dalej wypowiada się ostro pod adresem ludzi z organizacji, a jego komentarze po pacyfikacji Sułkowic wskazują na pewną łączność w robocie konfidenckiej z jego strony. - Niemcy zapowiedzieli, że przeprowadzą nową pacyfikację jeżeli ludność nie dostarczy nast. osób; Biela Antoni, Matulski Władysław, Kiebzak Stanisław, Tyrasa Władysław, Bargiel Stanisław syn Józefa, Wymienione osoby dokonywały zwykłych kradzieży podszywając się pod grupy dywersyjne.

2/ Tarnów.

Konfidenci.

Miterowa Maria zam. w Tarnowie ul. Szuberta 568, współpracuje z gestapo, donosi ludzi których uważa, że pracują dla spraw polskich, oddaje Polaków trudniących się handlem w ręce Niemców. Szantażowała oficera polskiego płatnika z Tuchowa by jej dał pieniędzy, a jak nie to go zdradzi Niemcom. Oficer ten został aresztowany i wywieziony do Oświęcimia. Miterowa przyjmuje u siebie często Niemców urządza jąs sute libacje.

Walczakowski zam. w Tarnowie w lipcu b.r. doniósł na gestapo jednego Polaka, na skutek czego został on aresztowany, a wraz z nim także cztery inne osoby.

3/ Z 15-go na 16-go VII^g gestapo na skutek donosu szpicla Walczkowskiego, otoczyło dom w Tarnowie na ul. Widok i aresztowało ukrywającego się Polaka zabierając mu bron. Aresztowanie to pociągnęło za sobą przychwycenie jeszcze czterech osób.

4/ W więzieniu tarnowskim w miesiącu lipcu było 1100 osób. Wywieziono dwa transporty po 60 osób w tym 18 kobiet do Oświęcimia.

5/ Tarnowska granatowa policja.

Wśród granatowej policji należy kilku wyszczególnić, którzy wybitnie działają na szkodę społeczeństwa polskiego i są gorliwcami w wykonywaniu swych funkcji, gnębią ludność, biją, odbierają towary a to; st. sierż. Nowicki Jan zam. ul. Wałowa 1. Szynkielewski Józef ~~zamy~~ plutonowy zam. Krakowska 24. plut. Mischker Jan zam. Dwernickiego (domy miejskie) plut. Lorenc Aleksy zam. Pl. Katedralny 1 plut. Fluksik

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Franciszek sam. Koźłataja S. kapr. Lange Jan sam. Wałowa 39. wszyscy wymienieni mieszkają w Tarnowie i są z tarnowskiej policji.

6/. Tuchów pow. Tarnów.

z 14-go na 15-go VII. gestapo i policja niem. otoczyła szereg domów znajdujących się pod lasem w Tuchowie. Wszyscy mieszkańcy tychże domów zostali zgrupowani na polu. Po przeprowadzonej rewizji połączonej z bestialskim pobiciem ofiar zostało 18 osób zastrzelonych i jedno dziecko trzech-letnie.

7/. W dniu 18-go VII. w Tuchowie przyszła jedna osoba do mieszkania Sajdaka Jana wysługującego się policji niem. W momencie wyciągania broni z kieszeni Sajdak rzucił się na wykonawcę i ubezwładnił go. Wtedy zaczął on uciekać. Zaalarmowany krzykiem policjant granatowy Skurtecki pociągnął go ścigać i strzelać, w wyniku czego został wykonawca akcji zastrzelony.

8/. Szkrzywnów pow. Tarnów

Z 29-go na 30-go czerwca 1943 r. Gestapo aresztowało kilka młodych osób, oskarżając ich jakoby oni wykonywali wyroki K.W.C. Aresztowanie nastąpiło na skutek gadulstwa członków organizacji Endeckiej, którzy w restauracji po pijanemu opowiadali kto wykonuje wyroki.

9/. Wieża Róża pow. Tarnów.

Dnia 24 lipca 1943 r. Gestapo i żandarmeria niem. otoczyło wieżę Różę, przeprowadzając rewizję mieszkań. Według przygotowanej listy zaaresztowano kilkanaście osób, strzelając na miejscu 13-tu mężczyznom oskarżonych o rzekome posiadanie broni i amunicji.

10/. Zbrodniarze granatowi.

W nocy dnia 25-go czerwca 1943 r. plutonowy policji granatowej w Mogilanach pod Krakowem, ^{Rudolf} Fierla - zastrzelił robotnika murarskiego Walentego Ciaska lat 28 sam. w Mogilanach, gdy tenże wracał od swej narzeczonej. Fierla krzyknął "stój", równocześnie jednak strzelając trafił Ciaska w głowę kładąc go trupem. Miejscowej milicji nocnej polecił Fierla usunąć ciało Ciaska z drogi.

Dnia 19-go lipca 43. plutonowy Fierla wraz z sierżantem ^{Józefem} Bajodkiem, pełniącym służbę również na posterunku policji w Mogilanach, dokonali aresztowania czeladnika ślusarskiego ze Świątnik Górnych Józefa Nowaka, z polecenia Arbeitsamtu w Wieliczce. Po zaaresztowaniu, sierż. Bajodek dotkliwie pobił Nowaka kolbą karabinu, następnie skąd z zamiarem odwiezienia go na posterunek w Mogilanach. W drodze Nowak udało się ściągnąć kajdanki z rąk i wyskoczyć z furmanki usiłując zbiec. Wówczas Bajodek oddał za uciekającym pięć strzałów z karabi-

Handwritten mark or signature

Handwritten text, possibly a date or number

Small handwritten mark or character

nu, raniąc go lekko w pierś. Pozostałe strzały były niecelne. Nowak zdołał uciec do lasu. Śmierć Bajoszek oficjalnie zapowiedział dalsze poszukiwania i represje w stosunku do Nowaka. Obecnie Bajoszek jest komendantem posterunku w Mogilanach - pochodzi z poznańskiego. Zachowuje się zdecydowanie wrogo wobec ludności gminy Mogilany i gorliwie służy okupantowi. Maltretuje ludność nakładając kary pieniężne, kontroluje sklepy, odbiera towar na który kupcy nie posiadają rachunków. Znany powszechnie jest fakt stracenia do ludzi uciekających przed wywieszeniem na ul. Wąską w Krakowie.

11/0. Bochnia. pow. Kraków.

Szulerzy niemiecy.

Policejant granatowy Albin Staszak z posterunku Mikuszowice, bezwzględnie rabuje ludności żywność, niejednokrotnie bije, nawet kopie i męczyłymi i kobiety, w wykonywaniu swojej funkcji jest niezwykle gorliwy.

Na kopalni soli w Bochni pracuje szereg ludzi, którzy w całym tego słowa znaczeniu wysługują się Niemcom, a nawet postępują karygodnie w stosunku do Polaków. I tak, satygar Albiński Władysław, stale odgraża się Polakom i maltretuje nielicznych robotników, donosząc ich do niemieckich władz kopalni. Satygar Olszowy, gnębi robotników smucąc ich do dania z siebie maksimum wysiłku, odgraża się robotnikom. Przed wojną był członkiem stronnictwa narodowego.

12/0. Jasło.

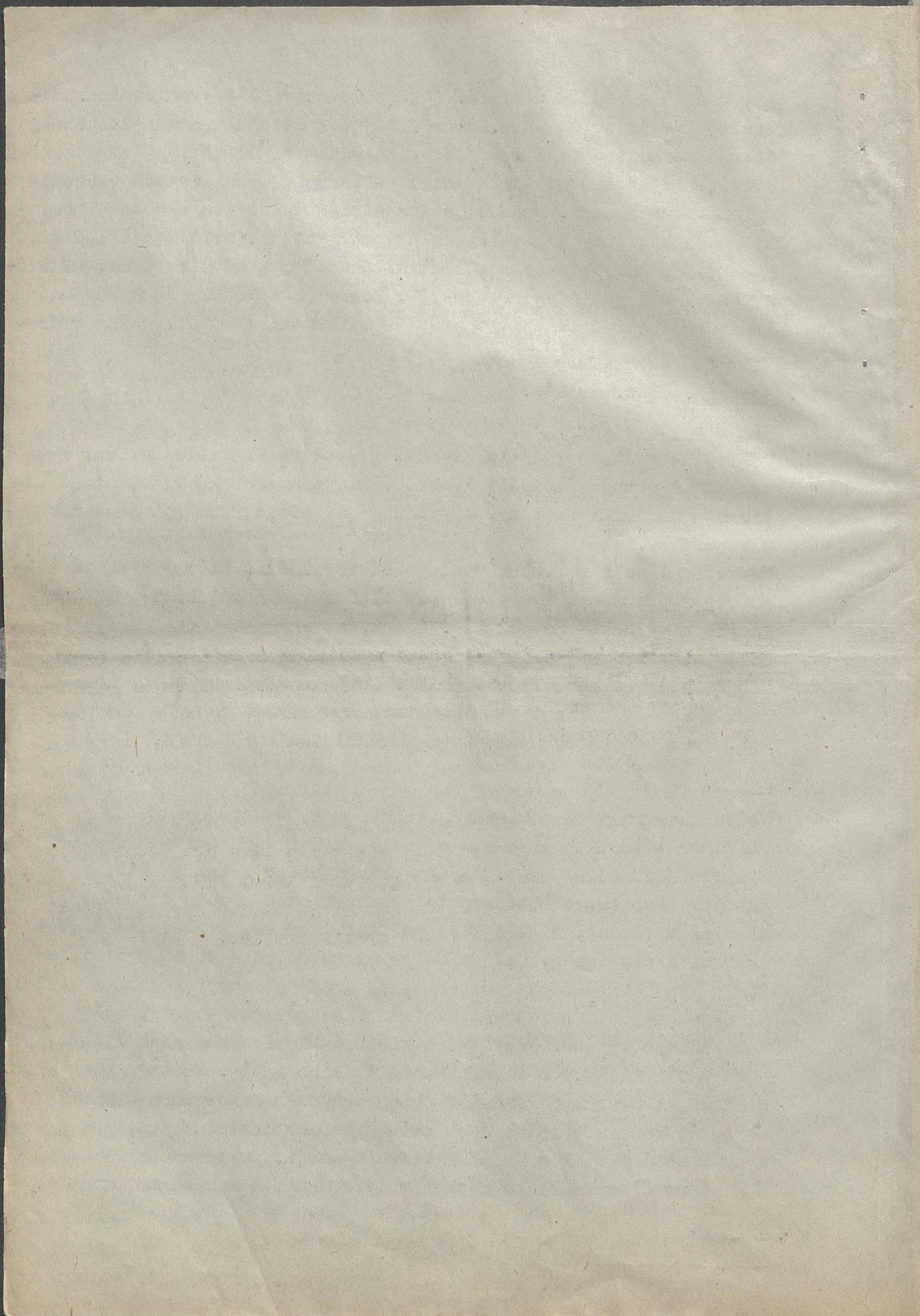
Według otrzymanych pobieżnych informacji, w ubiegłym tygodniu urządzono napad na więzienie w Jasle, uwalniając wszystkich więźniów w liczbie ponad 60 osób. Napad przygotowany w ten sposób, że w godzinach wieczornych nadjechało pod więzienie 3 auta z ludźmi przebranymi w mundury niemieckiej policji. Wszyscy więźniowie zostali zabrani z więzienia, jakoby celem przewiezienia do innego miejsca. Żenin władze więzienia zorientowały się w podstępie, auta z więźniami odjechały w niewiadomym kierunku. Rozpoczęto pościg, który nie dał żadnego wyniku. Wszystkich więźniów wywieziono poza miasto, poczem udali się oni w kierunku okolicznych lasów. Policja niemiecka w odwet za ucieczkę więźniów przeprowadziła masowe aresztowania członków rodzin, oraz innych osób z terenu jasielskiego, podejrzanych o współudział w przeprowadzeniu akcji. Dokładne dane podamy w następnym komunikacie z chwilą otrzymania dokładnych informacji.

13/0. KRAKÓW.

Napad Ukraińców na ludność polską.

Z 6-go na 7-go VIII. strażnicy Ukraińcy tzw. "czarni", pilnujący

piłaxjącyxŻydów w obozie karnym na Woli Duchackiej, przyczem wielu z nich było upitych, rzucili się na ludność polską z Woli Duchackiej wpadając do mieszkań i rabując pewne rzeczy. Najemna chołota dopuściła się pobicia wielu osób, a także gwałcenia kobiet. Napadniętej ludności przybyła w pomoc policja granatowa z Herzigiem na czele, a także policja niemiecka, Gestapo z Pomorskiej. Między Ukraińcami a policją polską wywiązała się strzelanina, kilkunastu "czarnych" zostało zastrzelonych a wielu rannych. Sytuacja została opanowana. Ukraińcy na służbie niemieckiej odgrająają się Polakom z Woli Duchackiej że ich wymordują. Według niepotwierdzonych wiadomości początek zajścia spowodowało kilku Ukraińców, którzy w brutalny sposób zaczęli żonę wywiadowcy polskiego i ją pobili. Ukraińcy ci zostali ubez-~~władnieni~~ władnieni. W odwet za tych Ukraińców większa grupa tychże napadła na spokojną ludność polską.

14/. Napad pod pozorem dywersji.

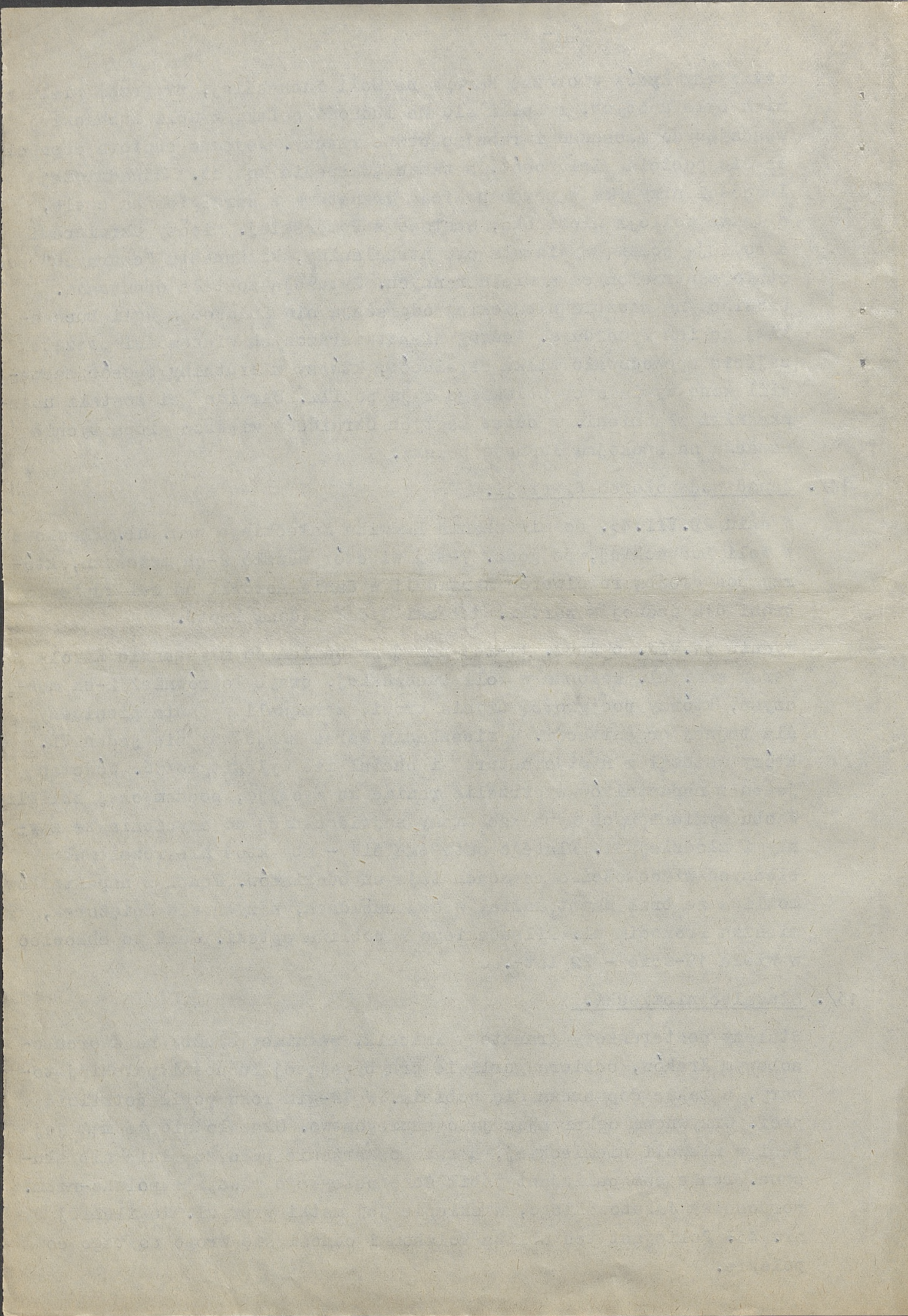
W dniu 29.VII.43. do mieszkania Ludwika Małeckiego zam. ul. Piaskowa w Woli Duchackiej, po godz. 7-mej wieczór weszło 2-ch mężczyzn, którzy pod groźbą rewolwerów zarządzali wydania gotówki na cel kupienia broni dla jednej z partii. Małecki wydał żadaną kwotę.

W dniu 31.VII. o godz. 11-tej przed południem do mieszkania Karola Persa zam. ul. Rokosza w Woli Duchackiej, przybyło również 2-ch mężczyzn, którzy pod groźbą użycia broni, zarządzali wydania pieniędzy dla tajnej organizacji. W mieszkaniu Persa znajdował się jeden VD. który wszczął z nimi awanturę i chciał ich wylegitymować. Wówczas jeden z napastników wystrzelił raniąc go w szyję, poczem obaj zbiegli. W obu wymienionych wypadkach mamy najwidoczniej do czynienia ze zwykłymi złodziejami. Dlatego ostrzega się - aby ktoś nie rozsiewał błędnych wiadomości o napadach tajnych oddziałów. Jeden z napastników możliwe że brał nawet udział w obu napadach, nazywa się Scieżorek, mieszka Prokocim ul. Piłsudskiego w pobliżu apteki. Jest to chłopiec w wieku 19-ście - 22 lat-.

15/. Służalec niemiecki.

Starszy posterunkowy granatowy Kmiecik, pełniący służbę na dworcu osobowym Kraków, odbiera gorliwie przybywającej ludności polskiej towary, a także dopuszcza się pobicia. W 42-gim roku pobił dotkliwie prof. Grzywnową oskarżając ją o szpiegostwo. Okazało się że mąż jej jest w niewoli niemieckiej, a samo oskarżenie było zupełnie nie słuszne. Tenże sam policjant pobił żonę poległego w wojnie polsko-niem. porucznika Jakubowskiego, w sklepie jej matki przy ul. Mogilskiej nr. 43. Policjant ten ubliża Polakom i odnosi się wrogo do tego co polskie.

16/ Niemcy strzelają się sami.

Dnia 9.VIII. b.r. w godzinach popołudniowych, z budynku pocztowego obok stacji wybiegł Niemiec pocztowiec goniąc chłopaka, który podobno chciał ukraść paczkę. Niemiec ten zaczął strzelać za ukającym chłopakiem przyczym trafił w przechodzącego przez plac kolejowy oficera niemieckiego. Oficer ten zmarł na miejscu. Chłopaka przychwycił żołnierz niem. bijąc go rękojęcią pistoletu po głowie.

17/ Dnia 7.VIII. b.r. do odmu tranwajarzy w Podgórzu, do pewnego mieszkania przybyło 2-ch mężczyzn i stojąc w drzwiach wręczyli kartkę tantejzemu mieszkającemu. Równocześnie z widocznym zdenerwowaniem jeden z nich wy dobył pistolet i oddał 3 strzały które chybiły. Napaźnięty narobił chaosu - wówczas oni zaczęli uciekać. Lokator ten zaraz jednak opanował się i wychylając się przez okno wołał za uciekającymi że to pomyłka, bo wymieniona osoba w tej kartce mieszka w tym domu ale w innym mieszkaniu. - Okazuje się, że ktoś idzie wykonywać jakiś wyrok, a nie wie dokładnie gdzie mieszka ten który ma być zastrzelony. W tym wypadku tragiczna pomyłka mogłaby spowodować śmierć niewinnego Polaka.

18/ Dnia 11.VIII. b.r. w godzinach popołudniowych na ul. Dietla, wywiadowca policyjny gonił nieznanego bliżej mężczyznę. Od ul. Brzozowej wyszedł żołnierz niemiecki, który widząc uciekającego strzelił do niego raniąc go ciężko w brzuch. Wywiadowca przeprowadził rewiąję ранnego, wyciągając mu z kieszeni pistolet. Na miejsce przybyło Gestapo. Ранnego umieszczono w bramie nr. 63, a później odwieszono autem

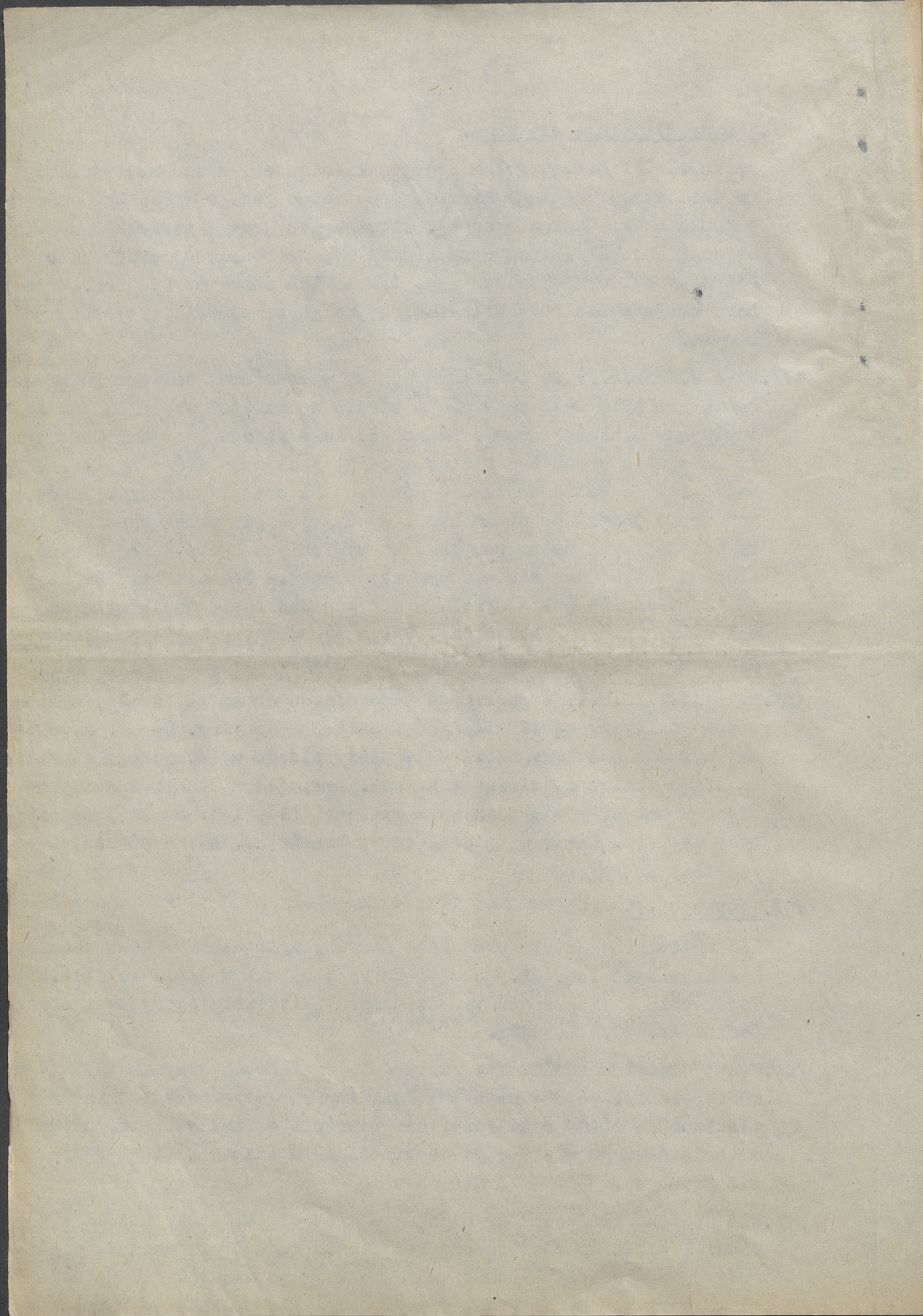
19/ KONFIDENCI.

Według dotychczas stwierdzonych danych, wymieniony w komunikacie Żyd konfident zam. Ul. Lubomirska 23/1 na nazwisko się Gotlieb. Poprzednio w mieszkaniu tym mieszkała Szatkowska Władysława aresztowana dn. 20.XII.1942r.

20/ Madej Valerian konfident, poprzednio wywiadowca kryminalny w V-ty komisariacie, po uwolnieniu z Montelupich gdzie przesiedział 2 1/2 miesiąca za różne nadużycia, nie powrócił do komisariatu, natomiast obecnie Gestapo wysłało go do Miechowa do tajnej policji gdzie dotąd przebywa.

21/ Kot Stefan wywiadowca kryminalny z Prokocimia, który uciekł z policji i przeszło miesiąc nie było o nim żadnej wiadomości, a później przebywał jakiś czas na Podhalu chcąc wręcić się do oddziałów dywersyjnych, obecnie pojawił się nagle w Krakowie i był wi-

dziany w Borku Fałęckim. (posiadamy jego fotografię). Dainym się wydaje, że Kot który nie zgłosił się do służby obawiając się podobno ujawnienia różnych nadużyć jakich się dopuścił, nie został dotychczas ogłoszony w dzienniku inwigilacyjnym, chociaż wszyscy zbiegli policjanci są umieszczeni na liście jako poszukiwani. Czy nie zachodzi tu okoliczność, że on ma może jakąś specjalną funkcję.

22/. Rodzina Wilczyńskich.

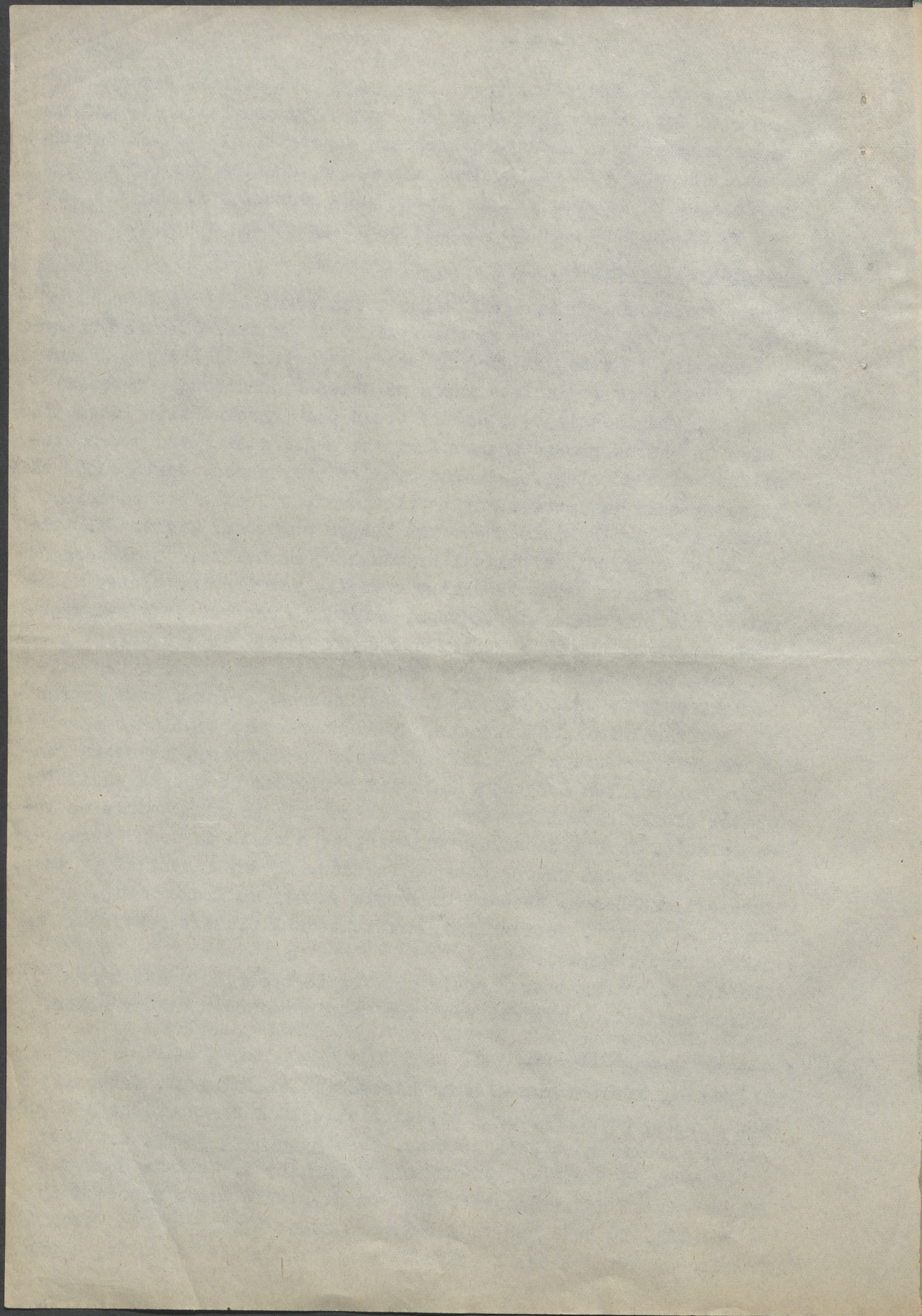
Znany jest powszechnie agent Kripo i konfident Gestapo Tadeusz Wilczyński, który został na wionę wysłany do Sanoka. Obecnie przebywa w Krakowie. Jest to jak wiadomo młody człowiek. Ojciec jego Stanisław Wilczyński był legionista ~~XXXX~~ na sklep (podhurtownie tytoniu) przy ul. Floriańskiej 41. Główny Urząd Celny chciał zlikwidować ten sklep na skutek prowadzonego na wielką skalę paskarstwa przez Stanisława Wilczyńskiego, jednakże synalek przy pomocy Gestapowców zlikwidował całą tą sprawę. Matka Wilczyńskiego jest z pochodzenia Niemką i wychwała Niemców pod każdą kątką każdym względem. Siostra T. Wilczyńskiego o pracuje w policji kryminalnej na Szlaku, a młodszy jego brat przebywa teraz na Śląsku w wojsku niemieckim. Ojciec naturalnie nie przyznaje się do tego, a mówi że młodszy jego syn wyjechał z domu do pracy, a początkowo nawet mówił, że syn uciekł z domu. Cała ta rodzinka mieszka przy ul. Floriańskiej 26. Stary Wilczyński obecnie wobec znajomych udaje dobrego Polaka, choć poprzednio był zupełnie innego zdania. Kiedy poprzednio handlował na wielką skalę i wywoził całe paki papierosów do Warszawy, to swoim znajomym Polakom ten podstępny człowiek opowiadał że wysyła paczki do obozów dla Polaków i tym sposobem starał się ponyskać sobie względy Polaków. Trzeba jeszcze nadmienić, że obecnie do domu Wilczyńskiego przychodzi szereg dobrych Polaków, między innymi; były insp. Kuratorium Choźdyk, obecnie kierownik szkoły na Krakowskiej, prof. Borkowski z gimn. Sobieskiego, dr. Wiśniewski (lekarz dentysta, na zakład na ul. Marka).

Dla K.W.P. należy bezwzględnie ostrzec te osoby, a nawet zagrozić konsekwencjami, o ile nie przestaną odwiedzać domu Wilczyńskich.

23/. Wieżenia Krakowskie.

Główne więzienie karno-śledcze mieszczące się przy ul. Senackiej 3 posiada dwa oddziały, przy ul. Wielickiej 2 i Czarneckiego 3 w Podgórzu. Dyrektorem tychże jest dr. praw Scheunert Harry, urodzony w Poznaniu, a zamieszkały przy ul. Senackiej 3. Obecnie otrzymał awans i tytuł Regierungsrat. Jest on niezwykle wrogo usposobiony do Polaków. Za jego pobytu zastrzeżono rygor w stosunku do więźniów. Przewodniczącym zakazał przynoszenia obiadów dla więźniów, a pacz-

ki wolno przesłać tylko dwa razy w miesiącu. Wprowadził częste wywozy więźniów do obozów i do innych ciężkich więzień. On to każał zrobić kaźnię do strzelania ludzi. Miesi się ona w piwnicy pod 1-szym oddziałem (najcięższy oddział). Również w stosunku do straży więziennej (polskiej) zastosował obojętne. Za najmniejsze uchybienia w pracy wysyła zaraz dozorców na Montelupich. 2-eh zostało już wysłanych do Oświęcimia. Kilku dozorców zamknął na Senackiej w tzw. Separacie. Ostatnio zwrócił się do Abt. Justiz przy rządzie G.G. aby wydano zarządzenie pozwalające kontrolować i rewidować dozorców tak jak więźniów. Jednak odpowiadano mu, że na to musi być wydane rozporządzenie przez rząd niemiecki, gdyż tu obowiązują takie ustawy jak w Rzeszy. Poprzednio wysyłał straż (naturalnie za wyjątkiem ochotników) przymusowo do eskorty więźniów skazanych na karę śmierci, do zabezpieczenia terenu na którym odbywała się egzekucja, (Przegorszały) i do strzelania więźniów. Kiedy Mussolini został odsunięty i dla Niemców wytworzyła się gorsza sytuacja, wówczas Scheunert zwołał dozorców mówiąc im aby nie liczyli na żadne zmiany, gdyż on sobie poradzi i może ich wszystkich zamknąć i zapowiedział dalsze zaostrzenie stosunków w więzieniu. W ostatnim czasie na terenie więzień wprowadzono pewne zabezpieczenia i umocnienia, widocznie z obawy przed jakimś napadem. Wewnątrz budynków założono szereg nowych bram żelaznych, krat, specjalne ganiki obserwacyjne dla dozorców. Wprowadzono sygnalizację świetlną i dzwonkową.

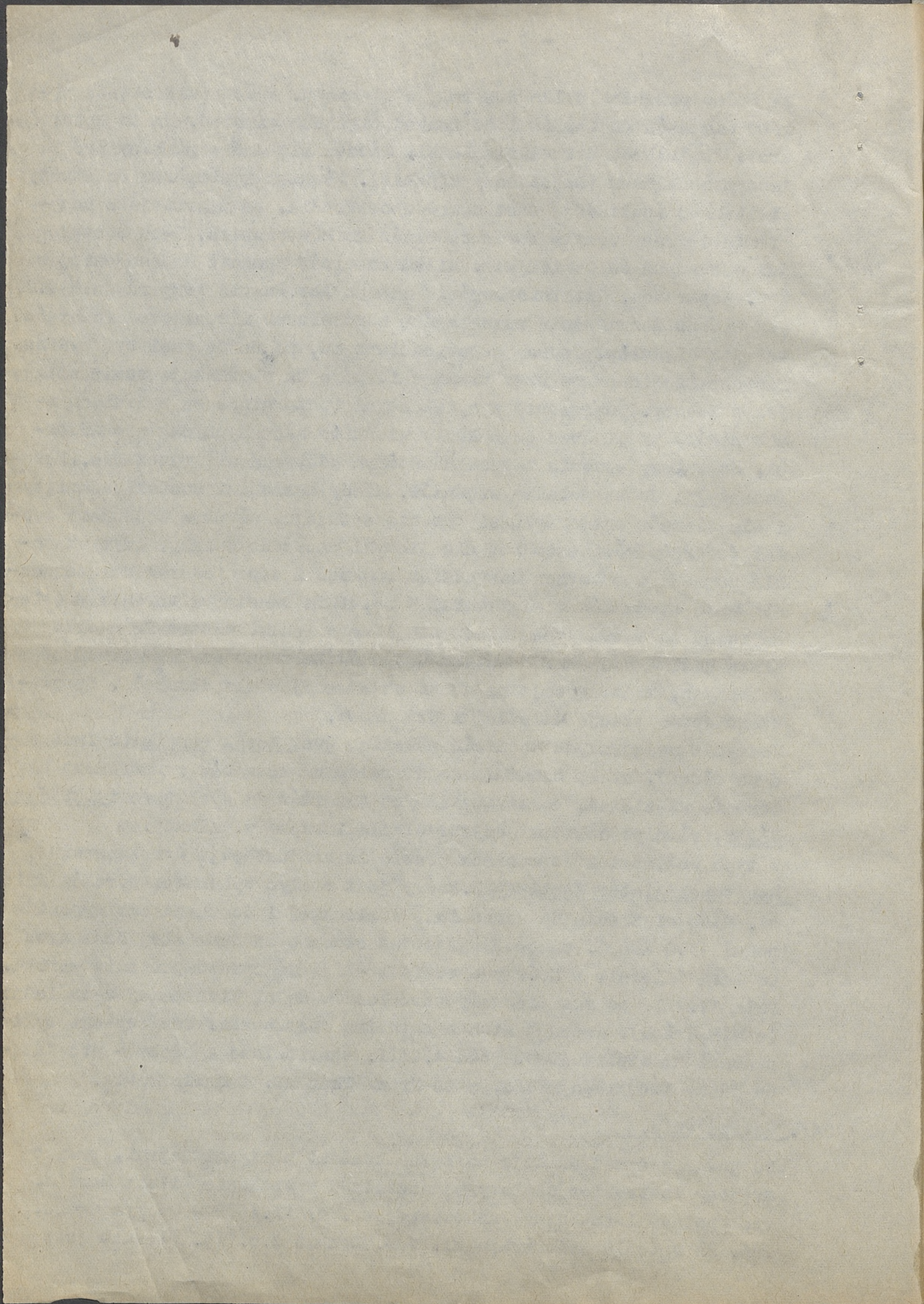
Jednym z najgorzszych dozorców polskich jest Nowak Ludwik (mylnie podano Józef), stały ochotnik do strzelania skazańców i konfident na terenie więzienia, donoszący innych dozorców do dyrektora i Dziadur Józef, również ochotnik do strzelania i kapuś więzienny.

W tych wszystkich zbrodniach prawie że nie ustępuje dyrektorowi Hauptwachmeister Kesting RD. który jest stałym wykonawcą wyroków śmierci. Stan więzienia na Senackiej, Wielickiej i Czarneckiego wynosi ponad 1300 ludzi. 62 osoby przebywa obecnie na Senackiej skazanych na karę śmierci, a którzy obecnie czekają na uprawomocnienie wyroku. Dnia 17.VII. po raz pierwszy strzelano w kaźni więziennej 4-eh ludzi (a nie dwóch). Jeden z nich nazwiskiem Paczkowski. Wszyscy oni byli skazani za szpiegostwo. Dnia 4.VIII. zastrzelono 2 osoby - prowadzące jatkę ludzkiego mięsa, a to Franz Tham RD. i Maria Matek.

24/. Ostrzeżenie.

Od pewnego czasu unika kontakt z organizacjami, były okręgowy instruktor oświaty pozaszkolnej w Krakowie Mikuta Marian, syn Gustawa i Antoniny Jankowskiej ur. 9.XII.1908 w Starym Sączu, zam. na Osiedlu Oficerskim ul. Gen. Bema 6 m.5.IIp. Obecnie jest na

uczyciela III-ciej szkoły powszechnej przy ul. Żółkiewskiego. W 1939 z chwilą wybuchu wojny był przydzielony do sztabu korpusu V-go, z ramienia Radia Polskiego w Krakowie. Teraz utrzymuje ścisły kontakt z Dr. Marienem Gluthem pracującym w księgarni Kamińskiego. Wiadomym jest, że w ostatnim czasie Mikuta trudnił się wyrabianiem Kennkart i innych dowodów za grube pieniądze. Dowody te brał od Dr. Glutha, który nie wiedział w jakim celu Mikuta je użytkuje. Jest także prawdopodobne, że on ostatnio sarkotował urządzenie mezy katobnych za artystów malarzy, chcąc widocznie przykryć swoją brudną przeszłość, czy też tą drogą nawiązać kontakt z organizacjami. Z tego względu podajemy dotychczasową jego działalność w tych rozmiarach jaka jest nam znana. Mikuta Marian był konfidentem Gestapo. Od stycznia 1940 r. zaczął on nawiązywać kontakty z wieloma Niemcami i gestapowcami. Między innymi utrzymywał przyjaźń z 1/ Rudi Krahl, gestapowiec z Pomorskiej pochodził ze Śląska. 2/ Willi Meyer gestapowiec z Pomorskiej. 3/ Hans Dreyer gestapowiec z Pomorskiej. 4/ Arnold Hildebrandt gestapowiec był na Montelupich, pochodził z Kassel. 5/ Kallmeyer gestapowiec (Nowy Targ - Zakopane). 6/ Roman Furka VB. konfident gestapo, zam. ul. Gertrudy 18, pochodził z Bielska, były podof. wojsk polskich. 7/ Rudi Lindert, komendant policji z Franciszkańskiej. 8/ Irena Docenko, urzędniczka Arbeitssatu, ukraińska, kochanka Rudi Krahla. 9/ Schmid Rd. pracował w gubernatorstwie. 10/ Otto Tonke Rd. Treuhänder F-rny Veigt ul. Florińska. 12/ Gestapowiec z Pomorskiej, nieznanego nazwiska, przebywał w domu Mikuty. Z wymienionymi Gestapowcami utrzymywał zażyłe stosunki, często urządzał dla nich przyjęcia. Szczegół nie częstymi gośćmi Mikuty byli Niemcy; 1/ Rudi Krahl. 2/ Willi Meyer. 3/ Hans Dreyer. 4/ Arnold Hildebrandt. 5/ Kallmeyer. 6/ Roman Furka. 7/ Rudi Lindert. 8/ Schmid. - Widywano go w ich towarzystwie, a nawet nosił oznakę niemiecką i podnosił rękę na przywitanie jak hitlerowiec. W sierpniu 1940 r. łącznie z kilkoma gestapowcami a to; Furką, Rudi Krahl, Willi Meyerem i Hansem Dreyerem, rozpoczął tzw. nakrywanie Żydów. Jedną z ich ofiar był Żyd obywatel polski Stern Leon zam. Dietla 43, były właściciel fabryki materiałów w Bielsku. Mikuta poznał się z nim i zaczął udawać kupca z Radomia, chcąc jakoby zakupić większą partię materiałów. Dał mu pieniężny zadatek, (500-1000 zł.) a na następny dzień udał się ze Sternem do jego szwagra Wolfa zam. ul. Starowiślna w budynku obok szkoły drewnianej na rogu Miodowej. Po drodze Stern zorientował się w podstępnie i chciał się wykręcić z tej transakcji, jednakże wówczas w/g umówionego sygnału wdało się Gestapo, które jechało za nimi autem. Ze Sternem udali się do mieszkania, tam go zbili i jego żonę, a potem zabrali na Pomorską. Mieszkanie zdemolowali. Na Pomorskiej załadali materiałów

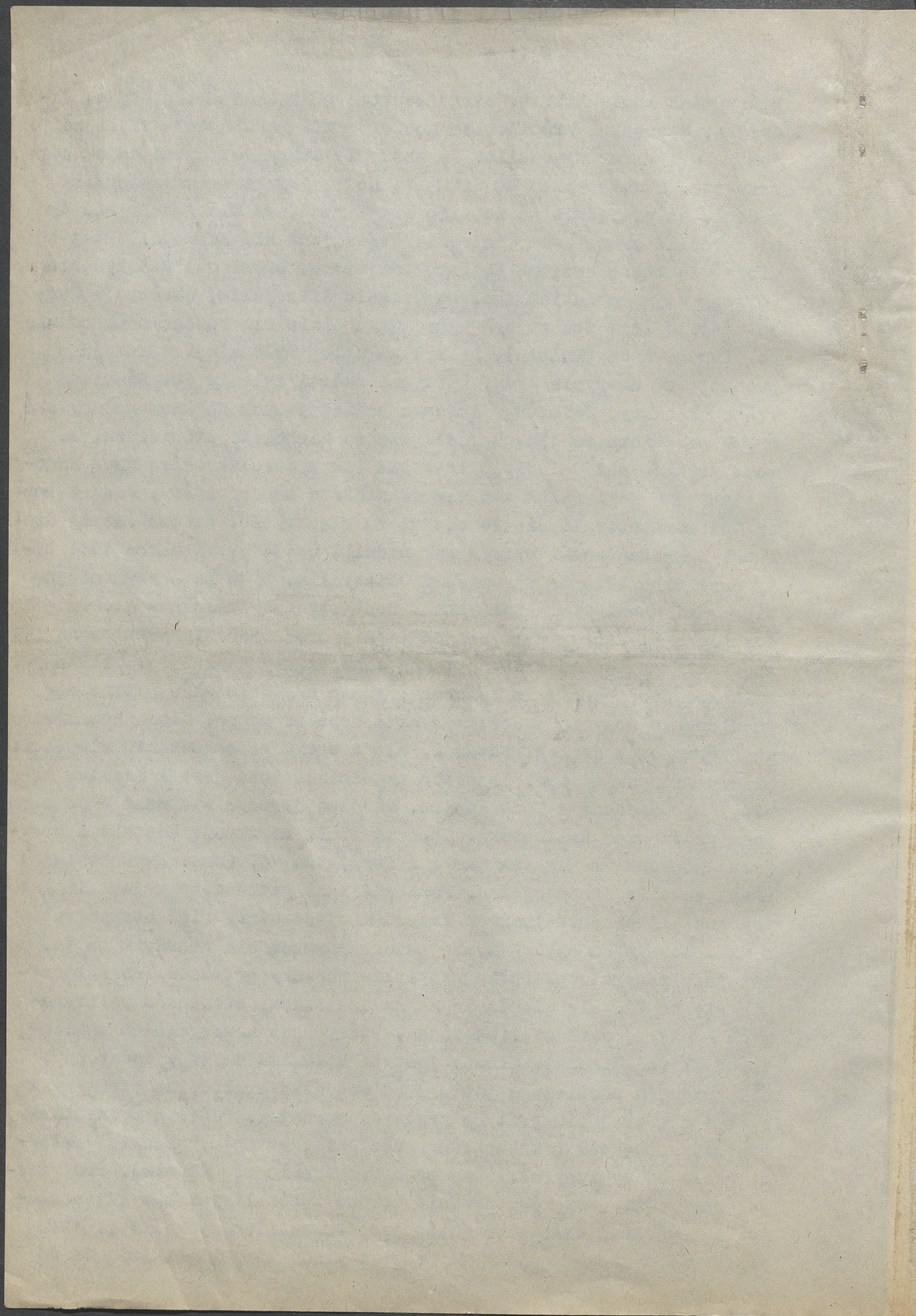
101

102

które miał kupić Mikuta. Stern dostarczył żądane materiały na Pomorską, a sadatek wrócił. Dla upozorowania Mikutę też wzięli na Pomorską i zaraz wypuścili. Za nakrycie Sterna otrzymał odpowiednią prowizję. Mikuta przed udaniem się na tę "wyprawę" zapowiedział w domu, że przyjdzie późno albo nawet rano, bo idzie nakrywać żywa więc będzie aresztowany, ale nie obawiajcie się niczego. O tej sprawie mówił także swojemu dobremu znajomemu, Ludwikowi Wilczyńskiemu (oficer wojsk polskich sam. na Osiedlu Oficerskim, obecnie w Warszawie). Oficer ten po tym wypadku zupełnie się odseparował od niego. Innego Żyda (Polaka), nakrył na ulicy Grodzkiej, a raz jako prowizję za nakrycie Żyda, otrzymał skóry sełskina. e. Również próbował nakryć Polaków w Radomiu posiadających większe zapasy skóry. W październiku 1940 zwrócił się do Michałika Stanisława, b. nauczyciela, sam Osiedle Oficerskie (on handlował skórą z Radomia) aby się dowiedział kto tam ma większe zapasy skóry. Jednak kupcy też zorientowali się że chodzi tu o nakrycie. Bardzo zażyłe stosunki z gestapowcami utrzymywał nadal i w 1941 r. W marcu 1941 były duże aresztowania na Osiedlu Oficerskim. Była to sprawa niejakiej pani nazwiskiem Angielska i dentysty Małyszczaka z ul. Bandurskiego 6, którzy należeli do tajnej organizacji. Aresztowano wtedy kilkadziesiąt osób, a także żonę Mikuty i służącą. Mikuta kilkakrotnie chodził na Pomorską, gdzie w/g jego słów pytano się go dlaczego obecnie przestał z nimi współpracować. Mięno pokazywał mu szereg osób do konfrontacji, ale o całym przesłuchaniu nie chciał nikomu nie powiedzieć. Po dwóch tygodniach żona jego i służąca zostały wypuszczone z Montelupich. Później jeszcze widywano w jego domu gestapowca Kallmeyera. Obecnie stale utrzymuje kontakt i przyjazne stosunki z Romanem Furką i Korzystką Vd. (sam. Bandurskiego) znana kanalia przedwojenna. Ponieważ inni gestapowcy wyjechali lub też zostali przeniesieni do innych miejscowości, więc utrzymywał z nimi korespondencję. W tymże czasie powszechnie uchodził za Vd. istotnie przygotował sobie wszystkie papiery potrzebne do zgłoszenia się na Vd. ale widocznie na skutek zmiany stosunków politycznych - nie zgłosił się. (Ma wójkę, który jest nauczycielem w Niemczech Alfred Mikuta). Mikuta jest to człowiek chytry, podstępny, dla interesu osobistego gotów jest wszystko zrobić, na pierwszy rzut oka w obejściu jest do przesady uprzejmy. Podczas wojny bardzo się wzbogacił (zakupił kilkadziesiąt obrazów, obecnie wartości około 80 tysięcy zł. oraz całe urządzenie mieszkania). Przy swojej chytrłości jest równocześnie bardzo techniczny i tam gdzie chodzi o jego bezpieczeństwo gotów jest wszystkich wydać. W r. 1942 przebywał u niego znajomy ze Łąca i kiedy nie zgłosił się on do

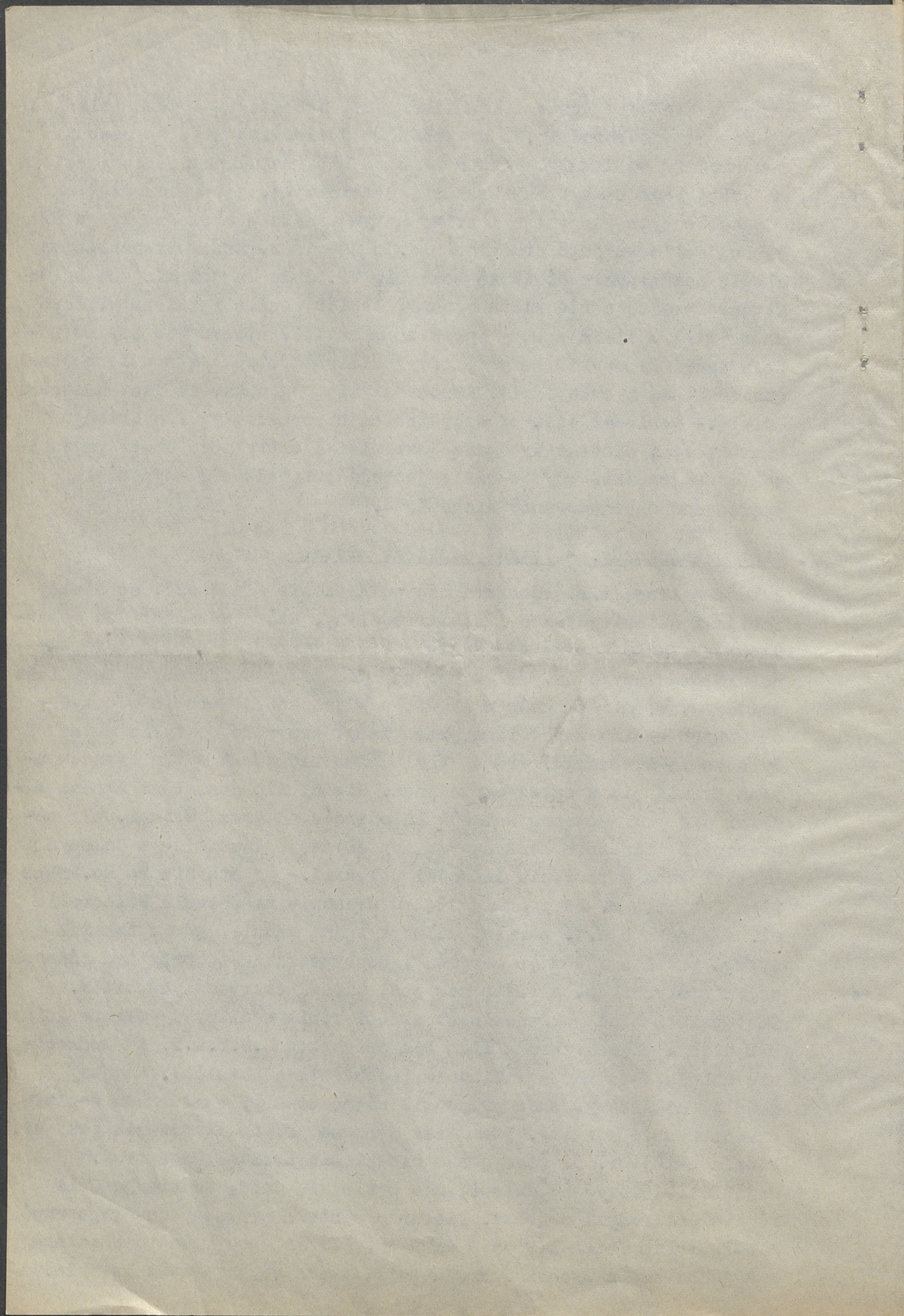

pracy w Krakowie gdzie był zatrudniony, Arbeitsamt wysłał policję
ta aby go „doprowadzić”, i przypadkowo dowiedział się, że osobnik
ten chodził do Mikuty. Mikuta mimo że nie musiał powiedzieć gdzie
on jest, gdyż on był zamieszkały gdzieś indziej, jednak wskazał on
miejsce pobytu znajomego i tylko natychmiastowe uprzedzenie go ni
doprowadziło do jego aresztowania. w 42-gim r. ~~znany~~ Mikuta
powszechnie mówił że zostanie Vd. i że na już miejsce na 6
stopo, odgratając się kilku osobom, że ich usunie i zniszczy. Jako
nauczyciel wywierał szkodliwy wpływ na młodzież, utrzymując jakieś po-
dojrzenie i niezwykle zażyłe, przyjacielskie stosunki z dziewczętami
(uczennicami i chłopcami). Rozchodził się pogłoska, że jest homosek-
ualista. - Ponieważ jest on człowiekiem nieopanowanym i o dziwnym
charakterze, dlatego wymagana jest wielka ostrożność w utrzymywaniu
z nim znajomości, gdyż w razie jakiegóż przypadkowej wyrywkowej
spowodował naprawdę duże nieszczęście.

25/. Niemcy ludobójcy. - Jatką ludzkiego mięsa.

Z końcem lipca b.r. rozszalała się po Krakowie wiadomość, że Niemcy
zabijali dzieci polskie i robili wędliny, które puszczały do sprze-
dania na rynek. Sprawa ta wydawała się w pierwszej chwili jako zu-
pełnie niewiarygodna. Bo czy można było przypuścić, aby krzewiciele
kultury tzw. naród panów w XX wieku w Brodkowej Buzopie w dotych-
czasowych swoich szkodliwych przewyższył wszystko co tylko można
było sobie wyobrazić. Jednak kanibalizm niemiecki w tym wypadku u-
zewnętrznik się w całej okazałości. Niemcy nie pozostali dłużni za-
pomni. Tym już szaszcepem Kamaków ludobójców na Nowej Gwinczi, ale po-
stanowili widocznie kontynuować ich zwyższe łącząc je z dalszym
bestialstwem w tępieniu ludności polskiej. - Bo oto Niemiec Rd. Franz
Tham lat 53 zam. od grudnia 1942 w Krakowie na Osiedlu Oficerskim
ul. Kielecka 8 m. 1. parter, założył tajną kazię, gdzie zwał się
dzieci polskie i tam je mordował, dopuszczając się przy tym różnych
orgii erotycznych, a także sam jadł mięso pomordowanych ofiar.
Następnie z ciał pomordowanych dzieci robił wędliny w połączeniu
z bydłącym mięsem. Franz Tham był członkiem N.S.D.A.F. i powszechnie
uchodził za kupca z Wiednia (pochodził z Sudetów). Często
jeździł do Heszcy, skąd przywoził różne towary, wspaniałe za dostar-
czane ludzkie wędliny. Tham miał jeszcze drugie mieszkanie przy ul.
Floriańskiej nr. 32 (tam gdzie mieszkał się Kreisel Casanova).
Najczęściej mordował dzieci, ale o ile się dało, to nie gardził
również starszymi osobami. Pierwsza została przychwycona jego wapół-
niemiecka Maria Motak lat 35 w dniu 25.VII. Podobno była to Ukrainka
a z pochodzenia Czeszka. Przed wojną miała obywatelstwo polskie.

Przytrzymano ją w chwili gdy ówiartowała zwłoki dziecka. 29.VII.43 został aresztowany Niemiec Franz Tham na rogu ul. Floriańskiej i Sw. Marka, gdy usiłował zbiec przed pościgiem policji niemieckiej. Osadzono ich na Senackiej. Tam chciał popełnić samobójstwo, jednak mu przeszkodzono i wtedy skuto mu ręce i nogi. 2.VIII.43. odbyła się 10-cio minutowa rozprawa przed Sondergerichtem, przeciw wymienionym ludożercom. Rozprawa była tajna, nikogo nie dopuszczono poza jednym policjantem niemieckim, który ich pilnował. Dowodem winy były kości i części ludzkiego ciała 2-ch ofiar znalezionych w mieszkaniu. Zarzucono im dokonanie 33-ch morderstw. Na tej krótkiej rozprawie odczytano im tylko akt oskarżenia i wyrok kary śmierci. We środę 4.VIII.43. zostali rozstrzelani najpierw Franz Tham, później Motak w kaźni więzienia na ul. Senackiej. Przed rozstrzelaniem zrobiono szereg ich zdjęć fotograficznych. Motak lamentowała mówiąc " do czego on mnie namówił".- Mieszkanie przy ul. Kieleckiej 8. jest nadal zapieczętowane, rolety w oknach opuszczone. Przez wizer w skrzynce do listów można widzieć łazienkę mieszkania, stoi tam stolik i właśnie w tej łazience mieli dopuszczać się zbrodni. Przez uchylone drzwi z kuchni do przedpokoju widać jakieś dwie beczki żelazne, a na nich stolnica i to wszystko nakryte jest kocem. Na tymże stole mają być ślady morderstw.-- Do tej spółki ludożerców należeli także inni Niemcy, którzy jednak na czas zbiegli. Całą tę straszną sprawę Niemcy okryli zupełną tajemnicą, nie chcąc dopuścić aby zbrodnia niemiecka ujrzała światło dzienne.

26/. Polacy w obozie Żydowskim.

Na terenie żydowskiego obozu pracy w Woli Duchackiej (Kraków) od pewnego czasu są umieszczani także Polacy. Mają wprawdzie odrębne baraki, ale tworzą one całość z barakowym obozem żydowskim. Pilnowani są przez Ukraińców. Obecnie znajduje się tam ponad 400 Polaków. Warunki dla Polaków są tam bardzo ciężkie, ponieważ nie mają żadnej pomocy z zewnątrz, a strażnicy Ukraińcy odnoszą się brutalnie jak i część Żydów, którzy mają pod sobą podręczne magazyny mundurów, narzędzi pracy i żywnościowe. Wymagana jest szybka i ogólna akcja idąca w kierunku rzetelnej pomocy zamkniętym tam Polakom.

Kraków 14.VIII.1943.

O.K.R.M.P. - W.R.N.

KIEROWNICTWO SEKCJI

W.W.

